

Новикова // Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми економіки та управління на залізничному транспорті». – К., 2008. – С. 396-399.

2. Кабінет Міністрів України // Постанова від 28.10.2009 № 1343 Про спрямування коштів Стабілізаційного фонду для фінансування інвестиційних проєктів, які реалізуються на підприємствах авіабудування, оборонно-промислового комплексу і машинобудування.

[Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1343-2009-%EF>].

3. Офіційний сайт Державіаадміністрації // Підсумки діяльності авіаційної галузі України у I півріччі 2010 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukraviatrans.gov.ua/structure.htm>]

Вискребець А. С., Школярєнко О. О.

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА В ПЕРІОД ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

Стратегія управління оборотними активами, особливо в період фінансової кризи включає реалізацію концепції управління дебіторською заборгованістю. В цілому від реалізації концепції управління оборотними активами залежить контроль та мінімізація ризиків, щодо дебіторської заборгованості.

Відзначимо, що у сфері управління оборотними активами підприємства існує велика кількість фундаментальних та методичних робіт. В українській економічній літературі назвемо роботи Лещинського О.Л., Бабицького А.Ф., Калини А.В., беремчука В.Ф., Ізмайлової К.В., Ефимової О.В., В.В. Буряковського, В.Я. Кармазіна, С.В. Каламбет, Голошубова Н.О., Мазаракі А.А., Мартиненко В.П., Смолін І. В. , Лещук Н. М. та інші.

На сільськогосподарських підприємствах на перших етапах діяльності, в умовах жорсткої конкурентної боротьби ринкової економіки, мала прибутковість і висока оборотність активів залишають керівництву підприємства малий час реагування при зміні ситуації на ринку. Для виживання і розвитку підприємства необхідно максимально чітко і ефективно управляти його капіталом. Одна з характерних рис економічних відносин - прагматизм учасників. Будь-яка цінність матеріального або нематеріального характеру, що фігурує в процесі таких відносин, представляє інтерес лише в тому випадку, якщо володіння нею сприяє досягненню якоїсь мети, перш за все економічного характеру. Основа ділової активності - нарощування економічного потенціалу підприємства. Вкладаючи капітал в який-небудь інвестиційний проєкт, підприємець вважає через якийсь час не тільки відшкодувати пущений в оборот капітал, але і одержати певний прибуток. Оцінка цього прибутку, тобто рішення дилеми - вигідний чи ні даний проєкт, базується на аналізі поточного фінансового стану і прогнозах майбутніх надходжень від інвестиції. Часто результати фінансового аналізу свідчать про недоотримання прибутку підприємства через роздутість

активів або не оптимальної їх структури, що приводить до зниження ефективності їх використання. Вихід з ситуації, що склалася, для підприємства це оптимізація структури його активів. [4]

Головна мета фінансової діяльності сільськогосподарського підприємства визначена у збільшенні активів підприємства, підтриманні платоспроможності та рентабельності, а також дотриманні оптимальної структури активів та пасивів балансу. Баланс підприємства – інструмент, який має велике значення. Це модель. Модель діяльності фірми, заморожена в певний момент, яка демонструє здатність компанії, на той час, продовжувати продавати свою продукцію і здійснювати постійні або додаткові інвестиції.

Управління оборотними активами, як і весь процес управління, включає стратегію і тактику управління. Під стратегією розуміється загальний напрямок і спосіб використання засобів для досягнення поставленої мети. Встановлюючи визначені правила й обмеження, стратегія дозволяє сконцентрувати зусилля на тих варіантах рішень, що не суперечать обраному напрямку управлінської діяльності. Тактика управління — це конкретні методи і прийоми досягнення поставленої мети у визначеній ситуації й у визначений момент часу. Завдання тактики управління — вибір найбільш оптимального рішення і способів його втілення в ситуації, яка склалася.

У системі управління оборотними активами, як і в будь-якій іншій системі, виділяють керуючу і керовану підсистему, що відповідно представлені суб'єктами й об'єктами управління. Об'єктом управління в різний час у різному співвідношенні виступають товарні запаси в процесі формування, зберігання і реалізації, дебіторська заборгованість, грошові залишки, а також економічні відносини, що виникають у процесі кругообороту оборотних активів. Перехід до ринкової економіки пов'язаний із суттєвими змінами в сфері управління оборотними активами підприємства: об'єктом управління поряд із товарно-матеріальними цінностями стає і найбільш ліквідна частина оборотних активів - грошові кошти та короткострокові фінансові вкладення. З розвитком фінансового ринку та подальшою стабілізацією економіки виникає можливість раціонального використання тимчасово вільних грошових коштів підприємств, а саме: вкладення їх в прибуткові інструменти фінансового ринку. Суб'єктами управління оборотними активами споживчих товариств у різній мірі є загальні збори, правління, фінансові і комерційні підрозділи, а також персонал сільськогосподарських господарських одиниць, що використовують специфічні методи цілеспрямованого впливу на оборотний капітал. Разом з тим їм притаманні єдині прийоми і способи управління, характерні для управлінської діяльності в цілому, що виражаються через реалізацію функцій управління. Управління оборотними активами — прямий обов'язок фінансового менеджера. На відміну від рішень, пов'язаних із виплатою дивідендів і структурою капіталу, ми не можемо приймати рішення про оборотний капітал раз в місяць. [2] Вирішення питань пов'язаних із оборотними активами є безперервним процесом, оскільки він є фінансовою основою всієї господарської і комерційної діяльності підпри-

ємства і тому постійним і важливим об'єктом управління. Тобто, управління оборотними активами відрізняється від інших сфер діяльності фінансового менеджера перш за все кількістю часу, який повинен бути присвячений виконанню цієї функції фінансового менеджменту.

Можна зазначити, що в умовах нестабільності бізнесу управління оборотними коштами є одним з ключових завдань менеджменту підприємств. В процесі роботи підприємства доводиться створювати значні товарні запаси, стимулювати збут, надаючи покупцям відстрочення платежу, що вимагає значних об'ємів грошових коштів. Кредитування з боку фінансових структур, а також отримання відстрочень в оплаті поставчань не завжди можливо. Це робить проблему управління оборотними коштами вельми важливою для будь-якого підприємства. Налагодження системи управління оборотними коштами може істотно підвищити ефективність бізнесу і забезпечити значні конкурентні переваги підприємств.

Отже, управління активами - багатогранний процес взаємодії безлічі суб'єктів й об'єктів управління, об'єднаних економічною роллю оборотного капіталу у діяльності підприємств. Багатоваріантність рішень і кроків, гнучкість та неординарність господарських комбінацій, унікальний характер кожної ситуації становить основу управління активами торговельного підприємства. Тому пошук й реалізація напрямків удосконалення управління активами зачіпає багато аспектів господарської діяльності.

Література

1. Бланк И.А. Управление активами. – К.: Ника-Центр, Эльга, 2000. – 270 с.
2. Бунич П.Г. Экономико-математические методы управления оборотными средствами. – М., 1973. – 323 с.
3. Радионов Р.А., Радионов А.Р. Управление сбытовыми запасами и оборотными средствами предприятия. – М.: Дело и сервис, 2003. – 268 с.
4. Сироткин С.А. Оборотные средства и оборотные активы в современной экономике // Региональная экономика и управление: электр. науч. журн. – 2007. – № 1 (9). – С 65.

Жернова Ю.Г., Лисенко С.М.

ПОДАТКОВЕ ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Система оподаткування підприємств є важливим регулятором економіки держави, і може стимулювати виробництво і науково-технічний прогрес, обмежувати зростання цін та інфляцію. Але, водночас, вона стримує інвестиції, скорочує споживання, уповільнює процеси заощаджень та нагромадження. В сучасних умовах господарювання податки суттєвим фактором впливу на фінансово-господарську діяльність підприємств. Тому забезпечити нормальне функціонування підприємницьких структур у нестабільному соціально-економічному